

Lene din ensomhet langsomt mot min. Klara Hveberg

12.03.25

Jeg liker boken og prøver her å sette ord på hva det er som appellerer til meg:

- Den lekende gleden ved matematikk fra barnsben av og gleden ved "tankenøtter".
- Hun har det samme lekne forholdet til bokstaver.
- Musikken hun refererer til vinner gjenklang i meg: Joan Baez på grammofonplate hørte jeg da jeg var 21 år. Koralpreludiet Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ. Jeg er glad i Bach. Påskemorgen slukker sorgen er en av mine kjære salmer.
- Faren har med kassettpiller på tur i naturen Spiller fiolinsonate av César Franck.
- Kjærlighetshistorien er intens og troverdig.

Epigraf: Til toneartene og kjærlighetene i mitt liv. Og til mamma og pappa som ga meg vinger.

Usystematiske notater fra de første sidene

Tolv etasjer i Abels hus. Rakel går trappetrinnene til tolvte etasje. Som barn var trinnene tangenter. I syvende holder matematikerne til. Leser dørsilt til Jakob Krogstad. Hun har lest en artikkel han skrev for noen år siden om den russiske matematikeren Sofja Kovalevskaja. Hun ble professor og avla doktorgraden nøyaktig i august 1874, nøyaktig 100 år siden Rakel ble født. Sofja var yndlingsstudenten til Europas fremste matematiker, Karl Weierstrass.

Noe av det første Rakel husker fra sin barndom er

Hun er venn med bokstavene også. Har et lekent forhold til dem, snur og vender på dem. Rakel er enebarn, men hun har en storebror – David som likner henne og forstår henne. Mamma er fra et sydligere land der det var varmt hele tiden. Pappa spiller Bach. Best liker hun koralpreludiet Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ. Så spiller pappa variasjoner over navnet B-A-C-H. I sangen Påskemorgen reagerer hun på tonen under teksten *lyset*. Hun synes den må være feil helt til hun skjønner poenget.

Øyeblikk av lykke: Pappa tar med kassettpilleren på tur. Arthur Grumiaux spiller fiolinsonaten til César Franck. Hvis jeg ikke blir fiolinist når jeg blir stor, skal jeg bli gullsamler – tok en liten gullklump, skip, skip skara.

Den blå byen, Molde. Moll-D, Det lyder som d-moll. David sier at det er den tristeste av alle tonearter. Sibelius', Mendelssohns og Bruch's fiolinkonsserter og Bachs Chaconne. Utenfor Abels hus står statuen av Niels Henrik Abel.

Hun går forbi Jakob en dag og spør hva det er han har skriblet på papiret. - En tankenøtt, sier han, til elevene mine: En trollmann har tre lærlinger. En dag har trollmannen med seg fem hatter, tre blå og to røde. Han ber lærlingene lukke øynene og så setter han en hatt på hodet til hver av dem. Så gjemmer han de to siste hattene og ber dem åpne øynene. Lærlingene sitter bak hverandre og kan bare se hattene på dem foran seg. Trollmannen spør den bakerste om hun ut fra det hun ser kan fortelle hvilken farge hatten hennes har. Det kan hun ikke. Så spør han den midterste. Han kan heller ikke. Da sier den fremste at han vet hvilken farge det er på hatten hans. Rakel sier da: Den var blå. - og det sier du etter tre sekunder, spør Jakob. Etter dette blir Rakel fast gjest på kontoret hans. Hun er i ferd med å kjøpe På sporet av den tapte tid, Proust, da Jakob ser dette. "Disse bøkene her helt vidunderlige," sier han. Jakob forteller at han holder på å skrive en roman om Sofja Kovalevskaja.

Sofja og Karl Weierstrass får et tettere og tettere forhold. Hun var gift, men de blir nær venner. Brevene hans til henne er bevart. Brevene hun har sendt til han, er brent. Rakel og Jakob får også et tettere og tettere forhold. Dette forholdet er det sentrale temaet i boka videre. Men den kjærlighets-historien må dere lese selv.

